

BÀI GIẢNG LỄ KHẨN TẠI CỘNG ĐOÀN PHƯỚC THIÊN 05-11- 2017.

(Viện Phụ Phaolô Tĩnh Nguyễn Đức Chánh)

Hs 2, 16.21-22; Rm 12, 1-2.3-13; Lc 1, 46-55.

Ông bà anh chị em và các Sơ thân mến! Có thể nói, các bài đọc hôm nay phản ánh ơn gọi kitô hữu, cách riêng ơn gọi đan tu.

Bài đọc 1: Ngôn sứ Hôsê nói: Ta sẽ quyến rũ nó, đưa nó vào sa mạc để cùng nó thổ lộ tâm tình'. Thiên Chúa quyến rũ chúng ta, Ngài luôn đi bước trước. Quả vậy, Chúa Giêsu đã nói: 'không phải con đã chọn Thầy, nhưng chính Thầy đã chọn con. Không phải con đã yêu Thầy, nhưng chính Thầy đã yêu con' (Ga 15,7-17). Nhìn lại bản thân, chúng ta thấy mình đầy tính hư tật xấu, có khác gì dân Israel xưa được sánh ví như một con điếm, lang chạ qua việc sùng bái hết ngẫu tượng này đến ngẫu tượng khác, mà quên đi Thiên Chúa là Chúa của mình... Nhưng Thiên Chúa vẫn yêu thương quyến rũ, chọn, yêu và ký kết với họ một giao ước vĩnh cửu trong công minh và chính trực, trong ân tình và xót thương, thì giờ đây, Thiên Chúa, nhờ Con Một Yêu Dấu của Ngài đã đổ máu ra ký kết với chúng ta một giao ước mới và vĩnh cửu.

'Thiên Chúa quyến rũ dân Israel, đưa vào sa mạc, thổ lộ tâm tình', Bernard và Louis Hurault, cắt nghĩa những lời này, khi nhìn lại quá khứ của dân Israel đi trong sa mạc, bị Thiên Chúa tước đoạt hết, thiếu thốn chẳng có gì, để họ biết rằng mọi sự đến từ Thiên Chúa mà hoàn toàn phó thác tin tưởng nơi Ngài. Tuy nhiên, ở hoàn cảnh cụ thể của ngày hồng ân thánh hiến khẩn dòng của các chị em đây, nhất là hình ảnh 'sa mạc' nơi hoang vắng và thanh vắng, nơi thiếu thốn, nơi chịu thử thách cám dỗ nhưng cũng dễ dàng để gặp Chúa vì sự cô tịch thanh vắng, do đó, tôi thấy những điều này phản ánh ơn gọi đan tu chiêm niệm của các nam nữ đan sĩ: 'Những hội dòng hoàn toàn chuyên lo chiêm niệm, các tu sĩ chỉ nhất tâm phụng sự một mình Thiên Chúa trong cô tịch và lặng lẽ, trong việc chuyên lo cầu nguyện và hân hoan hãm mình, cho dù nhu cầu hoạt động tông đồ có khẩn thiết đi nữa, họ vẫn giữ một địa vị cao quý trong nhiệm thể Chúa Kitô' (DT 7).

Một đời sống như thế, có thể sẽ bị hiểu lầm... Đã có người viết thư hỏi: tại sao dòng của Cha không đào tạo được các Cha như dòng này dòng nọ, như cha này cha kia bên ngoài xã hội làm những việc như: giúp đỡ các bệnh nhân, đấu tranh cho công lý và nhân quyền, lo lắng cho các em bụi đời và thiếu nữ lầm lỡ... Nếu ai cũng làm những việc như thế, thì hiểu sao đây lời của thánh Phaolô nói với tín hữu Côrintô 'Có nhiều đặc sủng khác nhau, nhưng chỉ có một Thần Khí. Có nhiều việc phục vụ khác nhau, nhưng chỉ có một Chúa. Có nhiều hoạt động khác nhau, nhưng vẫn chỉ có một Thiên Chúa làm mọi sự trong mọi người' (1Cr 12,4tt)

Bài đọc 2: Thánh Phaolô nói với các tín hữu Roma: 'vì Thiên Chúa thương xót chúng ta, tôi khuyên nhủ anh em hãy hiến dâng thân mình là của lễ sống động, thánh thiện và đẹp lòng Thiên Chúa'. Hiến dâng thân mình là của lễ, đó là việc phụng thờ xứng hợp nhất, là hiến tế tình yêu tuyệt vời nhất, là đời sống tin cậy mến sâu sắc và sát với thực tế nhất của cuộc sống kitô hữu, cuộc sống tu trì.

Hiến dâng thân mình là của lễ: phản ánh mầu nhiệm Chúa Kitô tự hiến đổ máu ra lập giao ước mới và vĩnh cửu; phản ánh mầu nhiệm vượt qua của Người, từ cái chết đến sự sống lại, từ sự đau khổ đến vinh quang. Ôn gọi kitô hữu, cách riêng ơn gọi tu trì là ơn gọi 'theo sát' Đức Kitô, được thể hiện qua việc tuyên khấn và tuân giữ các lời khuyên Phúc âm.

Trong văn kiện ‘Chứng Tá Phúc Âm’, số 47, ĐGH Phaolo VI nói với các tu sĩ: ‘khi khấn dòng, các con đã được Giáo Hội kết hiệp mật thiết với hy lễ Thánh Thể mà hiến dâng cho Thiên Chúa. Ngày này qua ngày khác, sự hiến dâng chính mình các con đó, phải trở nên một thực tại được đổi mới cách cụ thể và tiếp nối mãi. Sự hiệp thông với Mình và Máu Đức Kitô là nguồn mạch trước tiên của việc đổi mới này. Nhờ sự hiệp thông ấy, ý chí mến yêu chân thực đến mức hy sinh đời sống của các con không ngừng được củng cố’.

Nhìn xem, Các Sơ tuyên khấn hôm nay, những con người sống động biết bao, biết cười-khóc, biết buồn-vui, sướng-khổ, biết hận và yêu, là một người bình thường, đang tuổi xanh mơn mớn... Ở tuổi này, ‘trái tim người ta’ không phải là đá... Quả thật, các Sơ đây đâu phải là một con ‘búp bê’ không tình yêu, mà là những cô thiếu nữ xinh đẹp và duyên dáng. Thế mà, qua việc khấn dòng, họ đã chôn mình trong 4 bức tường phụng sự Chúa, phục vụ Giáo Hội trong âm thầm lặng lẽ, không phải là hiến dâng thân mình làm của lễ sống động tôn thờ Thiên Chúa sao?

Bài Tin Mừng: Sau khi đón nhận hồng ân truyền tin của sứ thần, Mẹ Maria vội vã lên đường đến giúp người chị họ là Bà Êlisabet, đã mang thai được 6 tháng trong lúc tuổi già. Gặp Mẹ Maria, Bà Êlisabeth đã tuyên tín: ‘Bởi đâu tôi được thân mẫu Chúa tôi đến với tôi... Em là người có phúc vì đã tin vào điều Chúa nói’. Chính trong bối cảnh ấy, Mẹ đã hát lên bài ca ‘Magnificat’. Bernard và Louis Hurault cho rằng: Bài ca của Mẹ nói lên và sẽ còn nói lên mãi tâm tình sâu kín nhất của tâm hồn cầu nguyện. Thử hỏi vì đâu Mẹ có tâm hồn cầu nguyện như vậy. Nếu không phải là vì Mẹ hằng cuu mang ‘Lời’ và suy đi nghĩ lại trong lòng?

Quả thật, Mẹ là người nữ tu cầu nguyện, chiêm niệm tuyệt hảo nhất của Thiên Chúa. Trong ‘Tông Hiến Tim Tôn Nhan Thiên Chúa’, ĐGH Phanxicô nói: ‘Đức Trinh Nữ Maria chính là mẫu gương tối hảo của việc chiêm ngắm Đức Kitô. Dung nhan Con của Mẹ thuộc về Mẹ cách độc nhất vô nhị. Mẹ là Hiền Mẫu và là bậc Tôn sư của việc nên đồng hình đồng dạng trọn hảo với con Mẹ’ (số 16).

Ở Tông Thư gửi tất cả những người tận hiến thuộc các dòng tu và tu hội đời nhân dịp năm Thánh Mẫu (22-05-1988), Thánh GH Ga-Phaolo II, nói về mẫu gương chiêm niệm tuyệt hảo của Mẹ cho các dòng tu chiêm niệm như sau: ‘khi nhìn lên Đức Maria trong năm hồng ân đặc biệt này, Giáo Hội cảm thấy và đặc biệt quan tâm và quý trọng truyền thống phong phú của đời chiêm niệm mà bao người nam nữ trung thành với đặc sủng này đã khai mở và nuôi dưỡng nhằm mưu ích cho cộng đoàn Giáo Hội và toàn thể xã hội... Mẹ Maria, trong thinh lặng, trong việc chuyên chăm lắng nghe Lời Thiên Chúa và kết hiệp mật thiết với Đức Giêsu, đã trở nên dụng cụ cứu độ bên con mình là ĐGSKT. Vì thế, tất cả các tâm hồn tận hiến chiêm niệm, hãy phấn chấn lên, bởi vì Giáo Hội và thế giới mà Giáo Hội rao giảng Tin Mừng đã lãnh nhận không ít ánh sáng và nghị lực Chúa ban, nhờ cuộc đời ẩn giấu và cầu nguyện của họ. Noi gương Mẹ Maria, người nữ tỳ của Chúa, khiêm tốn, ẩn giấu và kết hiệp liên li với Thiên Chúa, các nam nữ đan sĩ hãy yêu mến ơn gọi và chuyên lo đời sống chiêm niệm của mình’... ‘để có thể cùng với Mẹ cất lên bài ca tán dương Thiên Chúa toàn năng và giàu lòng thương xót’

‘Linh hồn tôi ngợi khen Đức Chúa, thần trí tôi hơn hờ vui mừng trong Thiên Chúa Đấng cứu độ tôi... vì Người đã đoái nhìn đến phận nữ tỳ hèn mọn của tôi’

Ông bà anh chị em thân mến, giờ đây trong giây phút linh thiêng này, trước toàn thể dân Chúa, chúng ta cùng cầu xin Thiên Chúa chúc phúc cho các nữ tỳ của Ngài tuyên tín dâng mình phụng sự Chúa và phục vụ Giáo Hội trong ơn gọi đan tu chiêm niệm qua việc tuyên khấn.